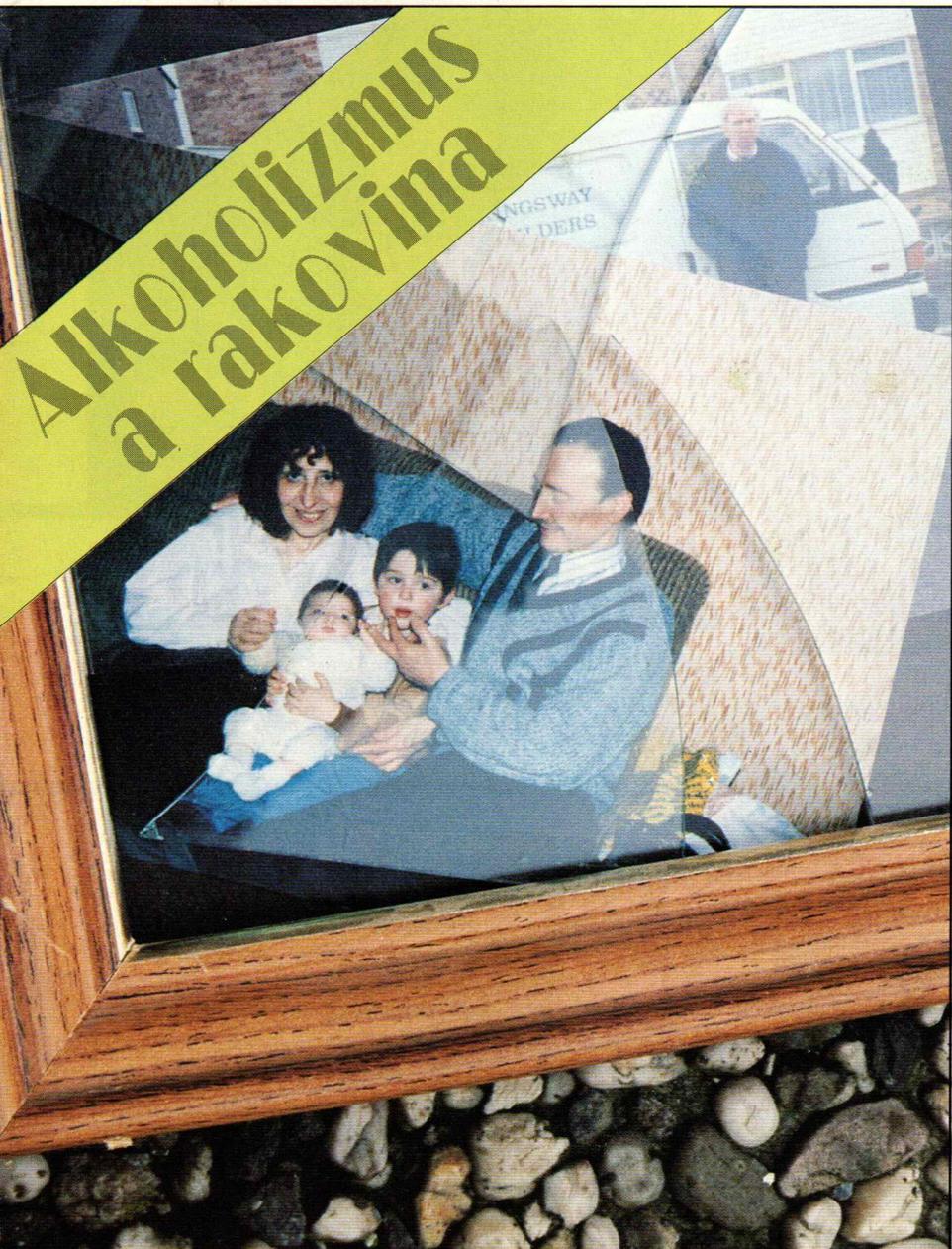

HLAS

KRÍŽA V RODINĚ

Alkoholizmus a rakovina

*Maurice Zegarski,
Noylles Sous
Lens, Francúzsko*

MAURICE: Mal som päť rokov, keď mi zomrela matka a musel som sa starať sám o seba. Keď som rástol, myslel som si, že peniaze ma urobia šťastným. Otec mi v tom čase dával veľké vreckové. Pretože sa mi nechcelo študovať, odišiel som so svojimi priateľmi do bane a mal som ešte viac peňazí. Od svojej mladosti som mal rád alkohol.

O štyri roky po mojom sobášu s Marysou som mal prvú operáciu. Bol som športovec, cyklista, a po operácii som sa musel vzdať pretekania a bol mi prideľovaný plný invalidný dôchodok. Pocit zbytočnosti vo mne vyvolal ešte väčšiu túžbu po alkohole a začal som nadmerne piť. Hneď ráno som vypil fľašu koňaku alebo vodky, potom som až do večera popíjal rôzne alkoholické nápoje.

Pil som tak veľa, že som ani nemohol jesť.

Pod vplyvom alkoholu sa zo mňa stával agresívny človek. Napádal som svoju manželku, nadával jej a moje deti žili v ustavičnom strachu pred mojimi výbuchmi zúrivosti. Moja rodina sa začala rozpadávať.

Za dva roky som prekonal druhú operáciu srdca. Srdcový chirurg, doktor Cristian Cabrol zo Pitie-Salpetriere v Paríži, mi voperoval umelú srdcovú chlopňu. Bola to prvá operácia tohto druhu vo Francúzsku. Povedal som si: „Si hotový, na nič sa už nehodíš!“ a pil som ďalej. Moje dve najstaršie deti, Lionel a Nadege, odišli z domu vo svojich sedemnástich rokoch. Potom začala Marysa hovoriť o rozvode. Cítil som, že už nič nedokážem zmeniť.

MARYSA: Veľmi som sa hnevala na Maurica a cítila som, že mu už nedokážem odpustiť. Rozmýšľala som, že ak existuje Boh, prečo neurobí niečo, aby zmenil môj pekelný život. Určitým spôsobom som však Maurica ešte stále mala rada a dúfala som, že sa zmení. Keď mal Benoit 12 rokov, úprimne sa modlil a prosil Ježiša, aby všetko v našej rodine zmenil. Naše dieťa nám neprestajne opakovalo: „Ježiš vás miluje a ja vás tiež milujem. On nechce, aby ste sa rozviedli!“ Nedokázala som už znášať Mauriceove útoky, ktoré boli zo dňa na deň zúrivejšie a raz som z hĺbky duše vykřikla k Bohu: „Ak si, tak mi pomôž, alebo zošli niekoho, kto mi pomôže!“

Ježiš videl moje zúfalstvo. Poslal mi do cesty Bernadettu, veriacu manželku lekára, ktorý mal na starosti baníkov. Rozprávala mi o Bohu lásky, odpúšťania, radosti a pokoja. Ubezpečila ma, že On dokáže zmeniť môj život, ak Mu to dovoľm. Pozvala ma do obecenstva, kde rozprávali manželia, ktorí žili podobným životom ako my. Maurice súhlasil, že sa tam pôjde so mnou pozrieť. Keď žena hovorila o odpustení a láske

k manželovi, ktorú jej Ježiš opäť daroval, myslela som si: „Je to vôbec možné?“ Maurice a ja sme žili vedľa seba ako dvaja cudzinci. Náš vzťah bol rozbitý. A v minulosti sme sa mali tak radi!

Maurice pil stále viac a viac. Začala som chodiť do modlitebnej skupinky a bola som prekvapená ich vzájomnou láskou a spôsobom, akým ma privítali — na nič sa ma nepýtali. Keď som videla, s akou radosťou spievajú a chvália Pána, i ja som zatúžila mať takú radosť. Jednoducho sa ma spýtali: „Chceš, aby sme sa za teba modlili?“ Súhlasila som a pozvala som Ježiša do svojho života. O krátku dobu som bola pokrstená Svätým Duchom a cítila som v sebe moc. Neodovzdala som však ešte celý svoj život do rúk Pána Ježiša. Hlavnou prekážkou bola moja neschopnosť odpustiť Mauriceovi.

Dostali sme pozvanie na medzideonominačnú charizmatickú konferenciu.

Z domu sme odišli rozdelení ako dvaja cudzinci a nemali sme žiadnu správu o našich dvoch najstarších deťoch. Po našom príchode na miesto konferencie sme tam našli stan s 1800 kresťanmi, ktorí sa modlili. Maurice povedal: „Ochádzam, títo ľudia sú blázni!“ Pomyslela som si: „Načo sme sem vlastne prišli?“ Vtom som začula, že dopredu volajú alkoholikov, ktorí chcú, aby sa za nich modlili. Bála som sa, že Maurice si bude myslieť, že som o ňom všetko porozprávala kazateľom.

MAURICE: Keď som bol doma, rúhal som sa Bohu, a dokonca som hodil Bibliu do steny. Keď som však počul pozvanie, poslúchol som, išiel som dopredu a modlili sa so mnou dvaja kazatelia. Marysa tiež prišla dopredu, aby sa za ňu modlili. Ochvíľu sme sa objali a spoločne sa modlili za naše deti, ktoré odišli z domu. Po svojom návrate domov sme našli dva dopisy, v ktorých nás prosili o odpustenie.

Maurice a Marysa spoločne so svojimi vnúčatami

Moja pýcha sa však vo mne búrila a ja som si povedal: „Maurice, správaj sa ako chlap; ak chceš prestať piť, dokážeš to sám!“ Aký omyl! Prestal som piť na dva alebo tri mesiace a potom som znovu začal. Tento život trval jeden a pol roka a Marysa znovu začala hovoriť o rozvode.

Konečne som súhlasil s tým, že s ňou pôjdem na modlitebnú skupinku. Keď som stál za dverami, niekto práve čítal z Biblie:

„Stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem s ním večerať“ (Zj 3,20). Zdalo sa mi, že tieto slová odvalili z môjho srdca ľadový blok. Kľakol som si a modlil sa: „Pane, prichádzam k Tebe taký, aký som — ako alkoholik. Prídi a urob s mojím životom to, čo ja sám nie som schopný urobiť!“ Nestalo sa nič zvláštne.

Nasledujúci deň som sa pohádal s Marysou a odišiel som z domu s buchnutím dverí. Chcel som si vypiť. Pred dverami krčmy som sa náhle nemohol ani pohnúť. Trištvrte hodiny som sa pokúšal dostať sa dovnútra, ale nepodarilo sa mi to. Konečne som sa dostal dnu, ale na veľké prekvapenie svojich priateľov som si na pitie nič neobjednal. Majiteľ mi priniesol malý pohár vína, z ktorého mi bolo na zvracanie. Začala sa mi točiť hlava a musel

som odísť. Keď som sa vrátil domov, zvracal som štyri hodiny. Potom som si uvedomil, že takýmto spôsobom ma Boh detoxikuje (zbavuje otravy alkoholom).

Boh urobil to, čo bolo nemožné, opäť vybudoval našu rodinu. Naše dve najstaršie deti sa vrátili domov. Boli veľmi prekvapené mojou zmenou. Boh ma oslobodil od alkoholu, daroval mi nové srdce, naplnené láskou a súcitom. Stali sme sa šťastnou rodinou.

MARYSA: Prekážkou v mojom srdci bolo ešte stále to, že som nedokázala odpustiť. Keď pil, veľmi mi ubližoval! Pre jeho násilnosti som musela ísť veľa-krát do nemocnice na ošetrovanie. Keď sa vyspal zo svojej opilosti, často sa ani nepamätal, že mi ublížil. Keď prišiel za mnou na návštevu do nemocnice, zvykol vraviť: „To nie je možné, že som ti to urobil ja.“ Jednoducho som na to nemohla zabudnúť.

Maurice ma prosil o odpustenie, trvalo mi to však štyri roky, než som to mohla zo srdca urobiť. Jedného dňa pri počúvaní kresťanského učenia z pásky som z celého srdca zatúžila po pokoji, radosti a láske v našom manželstve. Kľakla som si na kolená a zvolala som k Ježišovi. V momente, keď som povedala „odpúšťam“, bola som oslobodená. Konečne som naozaj odpustila Mauriceovi. Môj pohľad na neho sa zmenil. Videla som ho cez Ježišovu lásku. Minulosť zmizla a začali sme nanovo. Boh nepoplátal naše manželstvo, On ho úplne obnovil. Bolo to presne tak, ako by sme boli novomanželia.

MAURICE: Dva roky po oslobodení z alkoholu mi zistili rakovinu hrtanu a chceli mi odstrániť hlasivky. Nerozumel som tomu, s dôverou som to však zobral z Božích rúk. Vzhľadom na zlú diagnózu srdca sa chceli vyhnúť operácii a naordinovali mi 40-násobné ožarovanie kobaltom. Ožarovanie mi úplne spálilo kožu, no môj nádor nezmizol. V nasledujúcich troch týždňoch som prekonal sedem operácií.

V tomto utrpení moja viera neoslabla. Manželka aj s deťmi tiež neprestali dôverovať Pánovi. Marysa ma každý deň navštevovala a spolu s mnohými kresťanmi sa za mňa modlila. Tieto modlitby pomáhali udržovať môj pokoj. Pomáhali mi nemyslieť na vlastné utrpenie a sústrediť sa na iných pacientov.

Počas môjho dlhého pobytu v nemocnici som prekonal mnoho zlého: kolaps srdca, vred na srdci, komatózne stavy i viacnásobné prasknutie ciev. Chirurgovia to nechápali. Maryse povedali: „Uvedomte si, že môže v každej chvíli odísť.“ Varovali ma, že už nebudem môcť hovoriť. Hovoril som im o svojej viere, oni ma vyhlásili za blázna. V nasledujúcich mesiacoch došlo k podráždeniu mojej priedušnice. Pri

vyslovovaní som mal veľké ťažkosti. Chirurgovia ma chceli poslať do špeciálnej školy na korekciu môjho rečového prejavu do Marseille, ja som sa však obrátil na Ježiša a povedal mu: „Pane, pre Teba nie je nič nemožné. Prosím, daj mi hlas, aký chceš Ty, aby som mal. Budem Ti slúžiť svojím hlasom, budem svedčiť o Tvojich zázrakoch.“ Povedal som o tom aj chirurgom.

MARYSA: Konečne dostal Maurice povolenie na návrat domov. Každú hodinu som ho musela kŕmiť pomocou sondy. Ponúkli mi odbornú pomoc, ja som však Pána poprosila, aby mi dal silu postarať sa o Mauricea. Spoločne s deťmi a mnohými kresťanmi sme sa neprestajne za neho modlili.

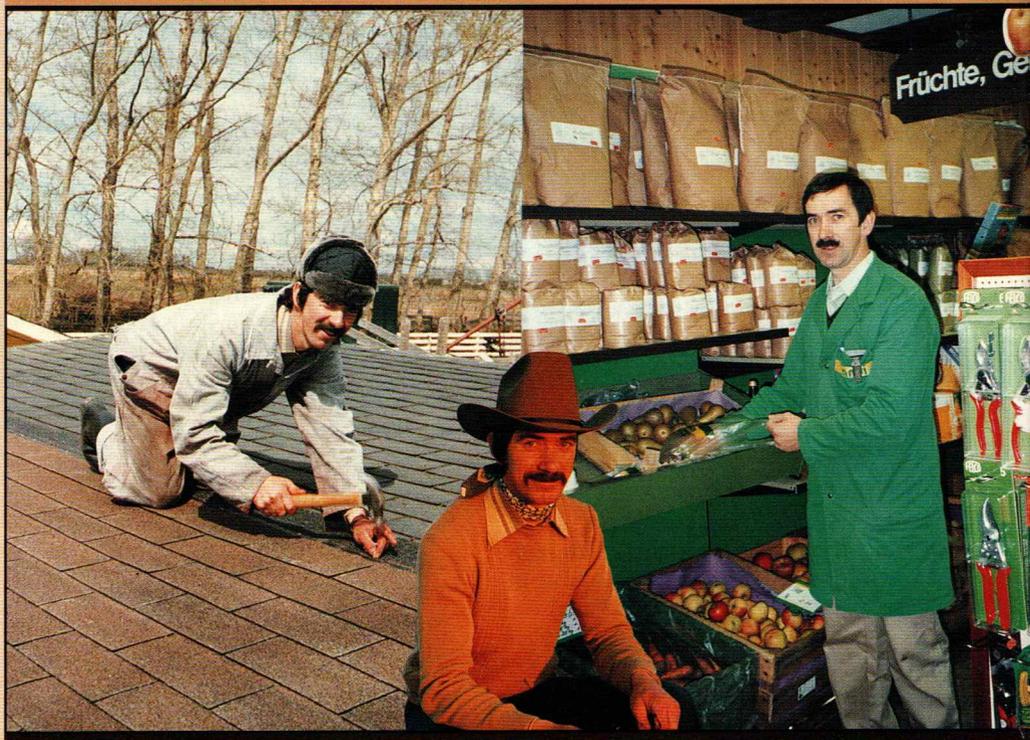
MAURICE: Keď sa mi vrátil hlas, môj terapeut bol ohromený. Povedal mi: „Váš hlas neznie tak, akoby ste mali odstránený hrtan.“ Bol som šťastný, že som opäť mohol hovoriť so svojou manželkou a deťmi. Môj chirurg nechcel veriť vlastným očiam. Požiadal ma, či môže so mnou urobiť videosnímok, aby druhí pacienti získali nádej.

Posledné tri roky chodíme na návštevu do väzníc. Vydávame im tam svedectvo o láske Pána Ježiša Krista. S mnohými sa modlíme a veľa z nich už odovzdalo svoj život Ježišovi a neopustili Ho, ani keď vyšli z väzenia.

Nikdy nebudem mať v tomto živote dostatok času na to, aby som mohol vyjadriť svoju vďačnosť za všetko, čo Boh pre mňa vykonal!

Maurice Zegarski je penzionovaný baník a je členom miestnej Chapter IZOPE v Lensi vo Francúzsku. Maurice a Marysa majú spolu tri deti, Lionela 32, Nadege 29 a Benoita, ktorý má 23 rokov.

NOVÉ DOBRODRUŽSTVO

Hansueli Hofer
Wattwil, Švajčiarsko

Ako mladý muž som sníval o dobrodružstve a odišiel som do Kanady. V Quebecu som dostal miesto na farme ako pomocný robotník. Veľmi som si vážil ľudí, u ktorých som pracoval, pretože pred každým jedlom sa modlili. Ja som však túžil po iných veciach. V Kanade som

našiel dobrú prácu, mal som dostatok peňazí, vlastný dom, slobodu a rôzne pôžitky.

V hĺbke svojej bytosti som však cítil, že niečo mi chýba. A tento pocit pretrvával. Pokúšal som ho umlčať alkoholom, hudbou, hrami a divokým životom. Nič však nepomáhalo. Naopak, moja vnútorná prázdnota sa ešte zväčšovala. Medzičasom som sa presťahoval do Calgary v Alberte.

Priťahovali ma evanjelizačné programy v televízii. Nikdy predtým som sa

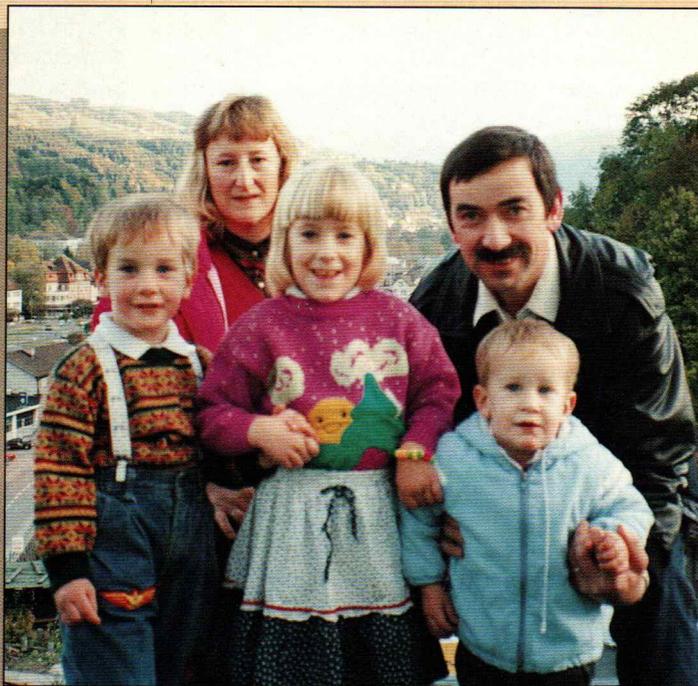
na to nepozeral a veľmi ma to zaujímal. Zozačiatku bola moja angličtina slabá a nerozumel som, čo hovoria, časom sa to však začalo meniť. Keď som bol vo Švajčiarsku, prešiel som prípravou na konfirmáciu, ale nemalo to veľký vplyv na môj život.

Potom som sa začal stretávať s jedným krásnym švajčiarskym dievčaťom. Bola to kresťanka a pozvala ma, aby som s ňou išiel do kostola. Zopárkrát som išiel, a potom som sa zúčastnil veľkého evanjelizačného zhromaždenia, kde hovoril Billy Graham. Hovoril o tom, že každý z nás musí svoj život odovzdať Ježišovi Kristovi a že Ježiš je jedinou cestou k Bohu a do neba. V tom čase som nemal nejaké zvláštne osobné problémy. Odišiel som z vlasti a práca sa stala do určitej miery mojím bohom — tvrdo som pracoval. Vo svojom vnútri som cítil, že Boh existuje a čaká odo mňa, že si podľa tejto skutočnosti zariadim život. Nemal som žiadne pochybnosti o tom, že som nežil podľa Jeho zákonov, a že On v mojom živote nebol autoritou. Mal som o ňom predstavu, že je veľkým Stvoriteľom a Sudcom, ktorý žije v nejakom časopriestore, ale v skutočnosti Ho moje problémy ani nezaujímajú. Mýlil som sa však.

Môj kolega z práce ma raz pozval na stretnutie IZOPE. Bol to skutočne tvrdý muž, ktorý nadával, príliš veľa pil a stále bol zapletený do nejakej šarvátky. Náhle sa však úplne zmenil. Prestal nadávať

a piť a stal sa z neho úplne iný človek. Bol láskavý a taktný. Iste si viete ľahko predstaviť, že sme boli všetci zvedaví, čo sa stalo. Vysvetlil nám, ako navštívil stretnutie Obchodníkov plného evanjelia a ako odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi. A Ježiš ho zmenil priamo pred našimi očami.

Dvakrát som navštívil miestny zbor

a keď sa ma spýtali, či chcem prijať Ježiša do svojho života, rozhodne som povedal: „Nie!“

Konečne som išiel so svojím priateľom na stretnutie IZOPE.

Nieko tam znovu prišiel ku mne s otázkou, či som pripravený prijať

Ježiša. Tentokrát som povedal: „Áno“ a on sa so mnou modlil.

Krátko potom som stratil prácu. Keď ma navštívili moji priatelia, nechceli veriť, že som taký spokojný napriek tomu, že som nezamestnaný. Dôveroval som Bohu a spoliehal som sa, že On moje veci vyrieši. Prežíval som veľké vnútorné zmeny. Všimol som si, že dokonca i moja reč sa začala meniť. Predtým som často zbytočne vyslovoval Božie meno. Tento zvyk zmizol bez toho, aby som si to uvedomil. Moje strašné sny, ktorými som trpel, takisto zmizli a už sa nevrátili.

I keď som bol vo finančnej kríze, vždy som mal dosť na to, aby som zaplatil najnevyhnutnejšie výdavky. V minulosti som bol veľmi výbušný. Môj hnev jednoducho zmizol. Mával som tiež problém, keď som mal niekomu pomôcť. Dnes môžem dávať s radosťou a zo srdca pomáham ľuďom. To môže byť len Božia práca v mojom živote.

Toto všetko sa udialo v roku 1981. Raz do mesiaca sme mávali raňajky s IZOPE, ktorých som sa pravidelne zúčastňoval. Na jednom zo stretnutí sa niekto postavil a povedal, že je tu niekto, kto má kratšiu nohu a Boh chce uzdraviť tohto človeka. Zdalo sa, že nikto nereaguje. Pomyslel som si, že to teda budem asi ja. Vždy som si musel kupovať špeciálne upravené topánky, pretože som mal jednu nohu kratšiu. Prihlásil som sa teda a oni sa za mňa modlili. Odvtedy nosím normálne topánky a nemusím ich dávať upravovať. Boh mi predĺžil moju ľavú nohu a je teraz rovnako dlhá ako pravá. Od tej doby zmizli aj problémy, ktoré som mal s chrbticou.

Vreni, švajčiarske dievča, s ktorým som chodil, sa modlila bez toho, aby som o tom vedel: „Ak sa tento mladý muž stane kresťanom prv ako odídem

z Kanady, budem vedieť, že je to muž pre mňa.“ Moje rozhodnutie pre Ježiša sa udialo nezávisle od nej. Keď počula, čo sa so mnou stalo, bola veľmi šťastná. Vrátila sa do Švajčiarska a po celý rok sme si každý týždeň písali.

Chcela ostať vo Švajčiarsku, a preto sme sa dohodli, že ak Boh chce, aby sme tam zostali, zaobstará mi prácu. Odišiel som domov na návštevu a v priebehu jedného dňa som dostal prácu. Boh mi tým ukázal, že si praje, aby som ostal vo Švajčiarsku. Bolo to v apríli. O mesiac sme sa s Vreni vzali.

Máme tri deti a krásny rodinný život. Zapojili sme sa do práce v miestnej skupine IZOPE v St.Gallen. Krátko po tom ako som prijal Ježiša, bola IZOPE pre mňa takou oporou, že po návrate do Švajčiarska som sa rozhodol, že ich tam vyhľadám. Odvtedy, od r.1983, som členom skupiny IZOPE v St.Gallen.

Modlitba je normálnou súčasťou nášho rodinného života. Naše deti sa naučili, že Boh na modlitby odpovedá a prinášajú Mu svoje problémy. Často sa stalo, keď niektoré z nich ochorelo, modlili sme sa za uzdravenie a Boh ich uzdravil. Veľakrát bolo uzdravenie okamžité: horúčka hneď zmizla. **Nechcem tým povedať, že nikdy nemáme problémy, ale v Ježišovi vždy na ne nájdeme odpoveď. Naše spoločné zázemie je len v Ňom. Len On dokáže riešiť problémy, vyskytujúce sa na našej ceste. Zatiaľ nás ešte nikdy neklamal.**

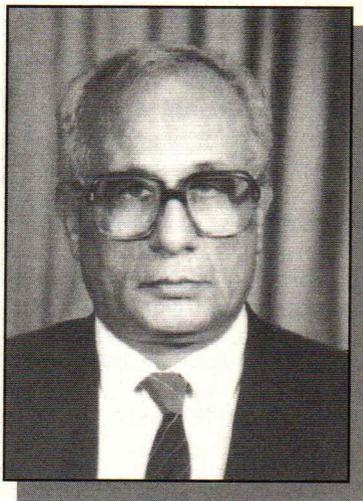
Hansueli Hofer je obchodným managerom Poľnohospodárskej spoločnosti a je prezidentom skupiny IZOPE v St.Gallene. On a jeho manželka Vreni majú tri deti: Evelinu (5 a pol roka), Daniela (4 roky) a Marcelu (2 roky).

Peniaze a moc

Ramez El
Masarany, Káhira,
Egypt

nestačili

Moja matka sa neprestajne za mňa modlila. Častokrát som prišiel domov až ráno a ona ešte sedela na stoličke pred domom. Hovorievala: „Ideš neskoro, jedol si niečo v noci?“ Dokonca aj o 6.hodine ráno ma ešte čakala. Napriek tomu, že som sa smial, sa za mňa neprestala modliť. V tom čase som žil veľmi skazeným životom.

K keď som mal 22 rokov, kúpil som si vlastný dom. Na hodnotu prvého poručíka, ktorú som dostal, som bol tiež ešte veľmi mladý. Na návštevu k rodičom som chodil len vtedy, keď som od nich niečo potreboval. Mal som veľa dievčat, niekedy som sa za deň stretol aj s viacerými. Máme jedno porekadlo, ktoré vystihuje situáciu, v ktorej som sa nachádzal: „Učil som aj diabla, ako má hrešiť.“ Vo vojne v roku 1967 som velil veľkému oddielu a bol som v prednej línii. Niekedy bola medzi našimi a nepriateľskými lí-

niami vzdialenosť len niekoľko metrov.

Jedného dňa v mojej blízkosti vybuchla raketa a jej úlomky zranili mnoho vojakov, medzi nimi aj mňa. Poprvýkrát vo svojom živote som sa obrátil k Bohu. Modlil som sa: „Pane Bože, ak ma zachrániš, pôjdem za Tebou.“ Preložili ma do nemocnice v Káhire. Bol som zranený nielen fyzicky, ale aj psychicky. Trpel som ukrutnými bolesťami žalúdka. Môj starší brat, ktorý bol kresťanom, to vedel a v jeho zbore sa začali za mňa modliť. Za dva roky som bol úplne uzdravený.

Na začiatku sedemdesiatych rokov sme spolu s niektorými kolegami z armády začali podnikáť, ale pre moju spreneveru sa obchod rozpadol. Toto, aj niektoré ďalšie chybné kroky, ma stáli viac ako 120000 libier.

O krátky čas som navštívil svojho brata v Káhire. Pracoval v oblasti importu a exportu, zamestnal ma a dal mi 15000 dolárov. Dal som si peniaze do tašky a odišiel som domov. Zobral som so sebou bratovu manželku, ktorá sa chcela zastaviť v obchode, aby niečo kúpila. Pri vystupovaní z auta mi vypadla taška s peniazmi bez toho, aby sme si to všimli. Keď sme to po ceste zbadali a vrátili sa späť, peniaze tam už neboli.

Náhle som si uvedomil, že som Bohu sľuboval mnoho vecí a že som žiadnu z nich nedodrжал, že to je možno dôvod mnohých mojich problémov. Napriek tomu, že som si to uvedomil, som stále ostával vzdorovitý. Raz prišiel za mnou priateľ a hovoril mi o obchode, do ktorého by som musel investovať pol milióna dolárov a tie by priniesli viacnásobný zisk. Požičal som si peniaze z banky a dal som mu ich. Odvtedy, a bolo to v roku 1981, som svoje peniaze nevidel.

Nepoučil som sa však z týchto udalostí a o krátku dobu na to som začal nový obchod so základným vkladom 2,8 milióna dolárov. Spoliehal som sa na svoju hodnotu generála, že ma ochráni pred podvodom. Za 26 dní som dostal vyrozumenie z banky, že môj obchodný partner speňažil môj šek v banke. Po obdržaní tejto informácie som sa okamžite pokúsil spojiť sa s ním, ale samozrejme, že som nemohol nájsť ani jeho, ani nikoho z jeho rodiny.

O pár dní som sa na veľké prekvapenie dozvedel, že môj partner podal žalobu na súd, pretože som stiahol svoj súhlas, ktorým som mu dával plnú moc. V októbri 1985 som bol odsúdený na štyri roky väzenia. To už bolo príliš veľa! Ako sa mne mohla stať taká vec?! Konečne som urobil pokánie pred Pánom a uvedomil si, že za svoje sobecké správanie a vzburu proti Nemu som si zaslúžil aj niečo horšie. Nebolo to však ťažké len pre mňa. Moja manželka v tomto období veľmi schudla. Môjho prípadu sa ujali

viacerí známi právnici v Egypte. Keď sa zorientovali v situácii, oznámili mi, že jediný spôsob, akým sa dostanem von z väzenia je, ak tých 2,8 milióna dolárov zaplatím. Nechcel som s tým súhlasiť, pretože sa to pre mňa rovnalo priznaniu viny. Pretože som bol v Egypte známou osobnosťou, mnoho ľudí hovorilo o mojom prípade.

Po 63.dňoch prijali moje odvolanie. V tej dobe som sa už modlil a pôstl mnoho dní. Toho dňa, keď mal byť súd, som mal videnie. Pán Ježiš prišiel ku mne do väzenia, zobral ma za ruku a sám ma vyviedol z väzenia von, kde už čakali autá ozdobené kvetmi a hrala tam aj hudba. Bolo to 19.decembra 1987. Keď to počul môj advokát, povedal, že generál Ramez sa zbláznil. Ak v tom bude pokračovať, skončí na psychiatrii. Keďže sa môj priateľ dostal až na Najvyšší súd, zasadali najlepších právnici. Prokurátor bol však mŕtvim a takisto i traja odvolávací sudcovia.

Svojím právníkom som povedal, že si chcem viesť obhajobu sám. Otvoril som svoju Bibliu a začal čítať slová Jozafata z II.knihy Paralipomenom: „Vidzte čo robíte, lebo nesúдите za človeka, ale za Hospodina, ktorý je s vami pri vykonávaní súdu. Lebo u Hospodina, nášho Boha, nieto nepravostí, ani nehľadí na osobu, ani nepríjme úplatný dar!“ Čítal som i mnohé iné verše, ktoré mi Pán položil na srdce, keď som sa pripravoval na súd. Svedkovia si hovorili: „Kto je tento blázon, ktorý sa pokúša učiť moslimov z kresťanskej Biblie?“ Potom sa sudcovia odobrali na poradu.

Traja profesori zákona, ktorí ma obhajovali, toho príliš veľa nepovedali. Jeden z nich bol moslim a len zopakoval to, čo som ja už povedal. O pár minút sa porota vrátila a vyhlásila moje okamžité oslobodenie. Dozvedel som sa, že podobná udalosť sa nikdy predtým na egyptskom súde neodohrala.

JEŽIŠ KRISTUS — MÔJ ZÁCHRANCA A PÁN

Jaroslav Balík, Nitra, ČSFR

V nasledujúcich riadkoch by som sa chcel s vami podeliť o svedectvo, ako zachránil Pán Ježiš Kristus celú moju rodinu. Za všetko, čo sa počas môjho života udialo, no najmä za tých posledných 17 mesiacov, kedy som Ježišovi Kristovi odovzdal život, ďakujem Jemu, ako aj svojmu nebeskému Otcovi. Nebeský Otec aj kvôli mojim hriechom a kvôli mojej záchrane poslal Jeho — svojho jednorodeného Syna na túto zem, aby naplnil všetko, čo zaslúbil vo svojom svätom Písme. O tom, že pošle na túto zem Záchrancu, Spasiteľa. Nech znie chvála a vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi z každých úst. Aký som vlastne bol?

Celé svoje detstvo som prežil so svojimi rodičmi v usporiadanej, veľmi dobre žijúcej katolíckej rodine. Za všetko som im z hĺbky srdca veľmi vďačný a ďakujem Bohu, že ich ešte stále mám a môžem sa s nimi radowať zo života na tomto svete.

Počas svojich detských rokov som chodieval pravidelne každú nedeľu do kostola, dokonca som aj párkrát miništroval. Keď som viac a viac dospieval, vídaval som, že ľudia sa chovajú k sebe celkom inak, ako sa hovorí v kostole. Skrátka, začalo mi veľmi vadieť, že ľudia žijú úplne inak, ako to od nich chce Boh skrze Svätú Bibliu. Pomaly sa zo mňa vytrácala tá detská láska k Bohu, k Ježišovi Kristovi; až mi všetky tie pekné reči vadili a ja som zanevrel na Boha. Stal sa zo mňa ateista a čo sa týka Boha — nepotreboval som Ho. Nedokázal som Ho pochopiť, ako to všetko môže dopustiť. On veľký neomylný Boh, že do Jeho chrámov, do Jeho kostolov chodia ľudia, ktorí konajú úplne inak, ako to od nich On vyžaduje. Prestal som veriť v to, že Boh vlastne existuje.

Odišiel som študovať do Bratislavy (pochádzam totiž zo Svitú — mestečka neďaleko Popradu), kde som sa spoznal so svojou terajšou manželkou. Školu som dokončil, počas školy som sa oženil a do nášho života vstúpilo aj dieťa — narodil sa nám syn Peťko. Všetko bolo v „najlepšom“ poriadku až na skutočnosť, že do môjho života nepozorovane a pomaly vstupovali alkohol, cigarety a pod vplyvom alkoholu aj neláska k ľuďom. Predstavoval som si, že sa všetko vyrieši keď skončím školu, získam byt, usadím sa a „stratím“ priateľov zo školy.

Predstavoval som si, že ma potom prejde chuť na alkohol. Prvá polovica mojich predstáv sa naplnila. Školu sme obaja s manželkou ukončili, dostali sme byt, zariadili sme sa, narodilo sa nám druhé dieťa — dcérka Zuzka. Ale...!!! Chuť na alkohol neprestávala, naopak, počas základnej vojenskej služby sa ešte znásobila. Po návrate z vojny som si myslel, že to prejde. Nestalo sa tak. Postupne som prestával pomáhať manželke v domácnosti, dokonca sa pod vplyvom alkoholu začali diať aj také veci, ktoré by som si nikdy pred svadbou nebol pripustil. Začal som svoju manželku a deti biť. Život sa pre nich po mojom bohu stával neznesiteľný. Ja som tiež po vytriezvení nevedel nájsť slová na ospravedlnenie svojich činov. Takto som rozmýšľal len dovtedy, pokiaľ som si zasa nedal „pár“ pív na zabudnutie. Do zamestnania som chodil nevyspatý s trasľavými rukami a neschopný reálne rozmýšľať.

To prekážalo aj mojej výskumnej práci v chemickej fabrike. Stále som si však nahovárал (teraz už viem, chvála Pánu Ježišovi, kto ma takto klamal), že sa z objatia alkoholu dokážem vymaniť sám. Naše rozhovory s manželkou sa už začali točiť okolo rozvodu a až vtedy som si uvedomil (dovtedy, pokiaľ som si zasa nevypil), že všetci v mojom okolí trpia. Už som bol v stave, z ktorého som sám nemohol vybrádnúť. Jediný kto to vedel vopred, bol náš Pán Ježiš Kristus! Ja mu ďakujem za to, že On ma tak miloval a všetko zariadil tak, že som Ho mohol spoznať. Ako to vlastne urobil? Pred časom sa do nášho vchodu nasťahoval môj terajší brat a pastier Pánovho zboru v Nitre, Boží služobník s rodinou. Spolu s manželkou sme začali zisťovať, že u nich v rodine je zvláštny pokoj. Zozačiatku som nevedel pochopiť, prečo to tak je. Takmer každá návšteva u nich a každý rozhovor s nimi končili pri Bohu, Ježišovi Kristovi. Snažil som sa všetko čo som počul, vyvrátiť.

Prijal som od neho Bibliu s tým, že si v nej budem čítať, ako si jednotlivé knihy Starého a Nového zákona odporujú. Na problém môjho pitia mi bráško povedal, že mi to nepraje, ale pokiaľ neuverím a neodovzdám život Ježišovi Kristovi, dovtedy budem piť a bude to aj horšie. Ja som tomu neveril a zatvrdil som sa v tom. Povedal som si, že dokážem akú mám pevnú vôľu a prestanem piť sám od seba. Podarilo sa mi to na 3 mesiace, ale potom to vypuklo znova a pribudli ešte horšie stavy. Dokonca tri alebo štyrikrát som si chcel siahnuť na život, ale stále sa mi to nedarilo (teraz už viem, že Pán Ježiš mi to nedovolil; bola to odozva na mnohé modlitby mojich budúcich bráčkov a sestričiek v spoločensťve).

Takto som trápil celú rodinu, sám seba, až prišiel deň s veľkým D, kedy si ma Pán Ježiš vzal do svojich rúk a ja som Mu odovzdal svoj život. Bolo to presne na Veľkonočný pondelok 1990, kedy som v alkoholickom opojení doma vyčíňal, rozbíjal som nábytok v kuchyni. Manželka sa rozhodovala, či zavolá psychiatra alebo suseda — bráška, teda hľadala záchranu u Pána Ježiša. Pán Ježiš jej vytočil číslo k bráškovi. Bráško si po mňa prišiel a zišli sme spolu s ním do bytu, kde som prežil veľký pokoj a uvoľnenie. V takomto stave som sa pokoril pred Pánom, priznal som

svoju hriešnosť a poprosil som Ho o odpustenie všetkých hriechov — odovzdal som Mu svoj život. Ježiš Kristus, môj záchranca, Spasiteľ a Pán, aj napriek môjmu okamžitému stavu mi všetko odpustil a prijal ma za svojho. Naplnil ma Svätým Duchom a odvtedy som slobodný od alkoholu.

Táto zmena, ktorá nastala v mojom živote, nenechala chladnou ani moju manželku, ortodoxnú ateistku. Najprv jej to nevadilo (existovala totiž medzi nami tichá dohoda, že pokiaľ budem veriť v Pána Ježiša len ja a nebudem do toho zaťahovať svoje deti a ju samotnú, tak je všetko v najlepšom poriadku). Pri istej príležitosti nastal u nás konflikt, keď som manželku poprosil, či by ma nemohla zastúpiť a prečítať niečo deťom z Biblie. Pri tomto našom spore padlo aj slovo rozvod. Bolo zaujímavé, že keď som píjaval, tak sa hovorilo o rozvode a teraz, keď som uveril, sa hovorilo o rozvode tiež. No Pán Ježiš nás nenechal dlho trápiť a postupne si priviedol k sebe aj moju manželku. Pol roka od môjho znovuzrodenia spoznala Ježiša Krista aj ona sama. Odovzdala Mu svoj život a teraz žijeme ako jedna ÚPLNA KREŠTANSKA RODINA, ktorej hlavou je Ježiš Kristus — živý Boh a Pán.

Pán nás postupom času oboch zbavil návyku na cigarety, vyliečil naše duševné rany.

Dnes sa nám to už ani veriť nechce, že sme dokázali žiť svoj život bez Pána Ježiša Krista, bez Jeho milosti. Každým dňom sa oslavuje v našich životoch a každý deň pociťujeme Jeho lásku a dobrotu k nám.

Veľká chvála a vďaka Mu za to, že sa vo svojej veľkosti sklonil k celej našej rodine a môžeme veselo a smelo všetci chváliť a velebiť Jeho meno a vyhlasovať tú najkrajšiu vetu na tomto svete:

„JEŽIŠ KRISTUS — NÁŠ ZÁCHRANCA A PÁN!!!“

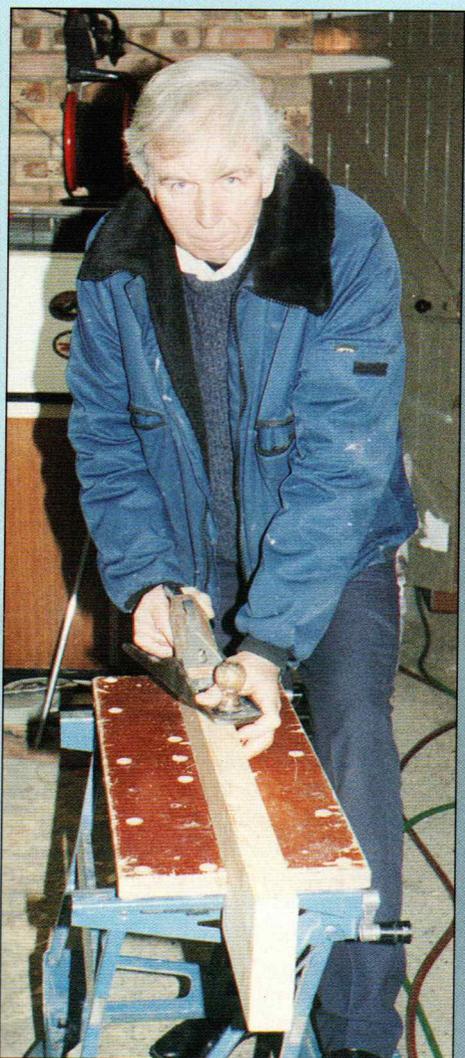
Nech vás všetkých žehná a vedie náš Pán Ježiš Kristus. A ktorí Ho ešte nepoznate, neváhajte a odovzdajte Mu svoj život, lebo Ježiš Kristus prišiel na tento svet a trpel aj za Vaše hriechy.

Pokoj Boží Vám želá Váš bráško Jaro s manželkou Evkou a deťmi Peťkom a Zuzkou.

Pán Ježiš Kristus s Vami! ■

Kríza v rodine

Dennis Squire, Oxon, Anglicko

Moja manželka údajne pracovala na polovičný úväzok — viete si preto predstaviť môj šok, keď som zistil, že má mimomanželský vzťah! Keď mi o tom priateľ povedal, bol som presvedčený, že ona by to nikdy nespravila.

Keď som sa jej však na to spýtal, zistil som, že je to pravda. Zúril som a chcel som sa rozviesť.

Keďže vôbec neprišla na pojednávanie, deti prisúdili mne. O jej návštevách detí sme nič nehovorili, ja som jej však povedal, že môže kedykoľvek prísť. Niekoľko týždňov za nimi pravidelne chodila a potom jednoducho prestala. Prirodzene, deti sa to veľmi dotklo a ja som voči nej zatrpkol: „Keď je to takto na svete, idem si teda aj ja užívať!“ Začal som chodiť von, pil som a hádzal šípky v krčme (anglický zvyk, hádzať šípky do cieľa). Kúpil som si tabuľu s nakresleným cieľom a začal som trénovať. Rozmýšľal som o tom, že sa mi podarí docieľiť, aby si ma ľudia začali všímať a že sa už nikomu nepodarí zraniť ma. Vypracujem sa tak, aby som bol najúspešnejší a aby sa nikto nemohol na mňa pozeráť zvrchu. Bol som naozaj dobrý a ako kapitán som viedol viacero družstiev.

Rovnako sa mi darilo aj v práci. Chcel som byť aj tam najlepším. Deti boli v škôlke a niekedy u priateľov. V práci som hľadal cesty, ako čo najmenej robiť a pritom podávať špičkové výkony. Výsledkom bolo, že som sa stal najlepšie plateným podielnikom v našej spoločnosti.

Moja matka sa o deti starala cez víkendy a ja som bol slobodný. Spolu s priateľom sme si každý víkend vyrazili zabávať sa do mesta. Rozhodol som sa, že sa naučím tancovať a zapísal som sa do klubu. Zozačiatku sme si s partnerkou veľa stúpali na nohy, neskôr sme sa však vypracovali na ohromný pár. Začali sme sa spolu dobre cítiť.

Asi za mesiac som sa do nej zamiloval a začal si uvedomovať, že deti potrebujú matku.

Raz po večeri sa ma moje najstaršie dievča spýtalo: „Budeme mať novú mamičku?“ Dotklo sa ma to a spýtal som sa, či majú nejaké predstavy o svojej budúcej mamičke. Odpovedali: „Áno, chceli by sme, aby mala dlhé blond vlasy ako Barbie.“ Potom som sa poprvýkrát stretol so svojou partnerkou mimo klubu, pretože dovtedy sme sa vždy stretávali iba tam. Na chôdzku prišla s rozpuštenými vlasmi a ja som si uvedomil, že by sa páčila aj mojím dievčatám.

O dva mesiace sme sa zobrali. Z prvého manželstva vo mne zostali zvyšky zatrpknutosti a Sue to mala prvých osem rokov so mnou ťažké. Miloval som ju, ale nedôveroval jej. Zakaždým keď bola preč z domu dlhšie ako obvykle, som rozmýšľal, kde môže byť. Sue sa z toho dvakrát skoro nervovo zrútila.

Medzičasom sa môj brat stal kresťanom. Pozval nás na ich stretnutie a Sue sa rozhodla, že pôjde. Hneď ten večer odovzdala svoj život Pánu Ježišovi. Začala si čítať Bibliu a mne začalo náboženstvo liezť na nervy. Kde boli kresťania vtedy, keď ma opustila moja prvá manželka? Ak je teraz Sue šťastná a má sa čím zaoberať, je to v poriadku, mňa však nechajte na pokoji. Sue sa začala pomaly meniť a ja som premýšľal, čo sa to vlastne s ňou deje. Potom sa prestala so mnou hádať. Milovala ma a nechala ma robiť, čo chcem. Potom k nám prišli na návštevu jej priatelia. Jeden manželský pár. Manžel bol členom organizácie IZOPE.

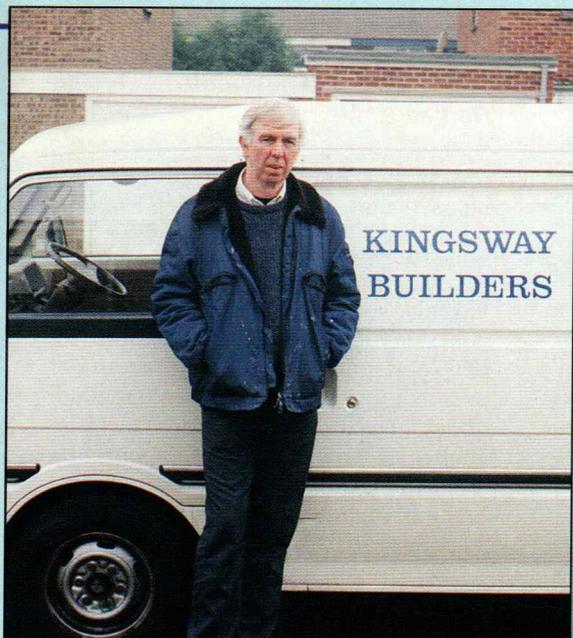
Keď ma pozval na večeru, povedal som: „Nie, ďakujem, ja nie som veľmi nábožensky založený.“ Odpovedal mi, aby som sa nebál, že mi to ublíži a že to bude večer v hoteli, kde je reštaurácia aj bar. Súhlasil som, nebol som však pripravený na to, čo ma tam čakalo. Bol to príjemný prvotriedny hotel. Všetci prítomní boli šťastní a plní radosti. Zdali sa byť naozaj šťastní, že som prišiel.

Keď vedúci vyhlásil 10 minútovú presťávku, vyzval nás, aby sme si prezreli stôl s vyloženou literatúrou. Pomyslel som si: „Kde je bar, potrebujem sa niečoho napiť.“ Stretnutie pokračovalo a ja som si dal ešte zopár pohárikov. Tak to šlo až do konca. Po skončení sa ma spýtal usporiadateľ, kde som bol celú dobu a ja som mu odpovedal, a tak sa to celé skončilo.

Čakal som, že z toho bude nešťastný. Keby som ja niekoho pozval na večeru a on by zmizol počas prejavov, bol by som poriadne našťavaný. Po ceste domov som v sebe neprestajne počul tichý vnútorný hlas, aby som išiel ešte raz na budúci mesiac. Pripisoval som to však alkoholu. Keď sme sa vrátili domov, Michael o stretnutí nerozprával. Nasledujúce tri týždne vo mne stále znel hlas, ktorý ma nabádal: „Dennis, choď znovu na večeru s Obchodníkmi plného evanjelia!“ Rozhodol som sa, že pôjdem a celý priebeh bol rovnaký až na to, že som si vypočul prejav. Desať minút na to, ako začal hovoriť hlavný rečník, sa mi zdalo, že všetko zmizlo. Bol som na mieste, ktoré sa celé jagalo. Cítil som, že cezo mňa prúdia vlny pokoja, lásky, radosti a naplňajú ma. Všetky zlé veci, ktoré som v živote prežil, sa roztápali a videl som nejakú postavu vo väčšej vzdialenosti odo mňa. Cítil som, že je to Ježiš Kristus. Zrazu som si spomenul na všetku trpkosť, ktorou som trápil svoju manželku. Nemohol som tomu veriť. Všetka nenávisť a trpkosť jednoducho zmizla spolu so všetkým zlým, čo som urobil. Nemohol som tomu veriť, že by ma niekto mohol mať rád.

Zdalo sa mi, že mi Ježiš Hovorí: „Ak ku mne prídeš, všetko ti odpustím.“ Celých 40 minút som sedel, okolo mňa 80 ľudí a ja som sa kúpал v tých vlnách pokoja, radosti a lásky a vylieval som svoje srdce pred Bohom. V minulosti som si prisahal, že sa už nikdy od nikoho nenechám zraniť, to však teraz už nič neznamenalo. Dával som si do poriadku svoje účty s Bohom.

Keď sa rečník spýtal, či si niekto praje, aby sa s ním pomodlil, vyskočil som ako vystrelený. Nič ma nemohlo udržať na

mieste. Pozval som Ježiša Krista do svojho života. Odvtedy sa všetko zmenilo. Už viac nepotrebujem odobrenie od ľudí, mám Boží súhlas a to mi stačí. Stačí mi vedomie, že ma On prijal.

Po prežití tejto udalosti som zistil, že chcem byť čo najviac s Ježišom. Cítil som dokonalé odpustenie a chcel som od Boha prijať všetko, čo mal pre mňa pripravené. Vstúpil som do miestnej skupiny IZOPE. Onedlho sme sa rozhodli, že chceme spoločne stráviť kresťanskú dovolenku. Jim Wilkinson poriadal stretnutie na svojej farme a ja som tam túžil ísť. Pozval rečníkov z celého sveta, aby prišli vyučovať o zázrakoch a uzdravovaní. Keďže som chcel byť súčasťou všetkého čo koná Ježiš, išiel som tam. V minulosti som mal pri práci bolesti v strednej časti chrbtice. Na tomto stretnutí ma Pán Ježiš uzdravil. Vtedy som sa rozhodol, že chcem pre Neho naplno pracovať.

V nasledujúcom roku sme sa rozhodli vrátiť naspäť. V tom období sme mali finančné ťažkosti, a preto Michael zariadil, aby nás zobrali priatelia s karavánom. Ku

koncu týždňa sme pili čaj spoločne s priateľmi a ja som si pri tej príležitosti pozeral ich knižnicu s kresťanskou literatúrou. Priateľ sa ma spýtal, či si chcem niektoré knihy požičať a na druhý deň mi priniesol asi 10 kníh. Tie knihy mi úžasne pomohli.

Cez knihy, aj rôzne iné veci, mi Pán ukázal na službu vo väzniciach. Rozhodol som sa, že vyhľadám iných kresťanov, ktorí sú zapojení do práce vo väzniciach. O krátky čas som už pomáhal vo väznici v Spring Hill.

Moje prvé stretnutie s väzňom sa odohrávalo v pomerne veľkej miestnosti dokonale obklopenej strážcami. Nevedel som presne, čo mám povedať, vedel som však určite, že Boh je so mnou. Keď sa naše stretnutie chýlilo ku koncu, muž mi začal hovoriť o svojom probléme a ja som sa s ním modlil. Po roku

pôsobenia vo väznici som už bol pomerne známy a požiadali ma, aby som prešiel do zatvorenej časti väznice. Keď som prosil Pána o odpoveď, či je to Jeho vôľa, dal mi jasne vedieť formou veršika z Biblie, že to mám prijať. Na veľké prekvapenie riaditeľa väznice som v rekordnom čase urobil skúšky, ktoré boli potrebné na to, aby som mohol pracovať v takom prísne stráženom objekte.

I keď sa vyskytli niektoré prekážky, zakaždým som mal v sebe pokoj Boží. Strážcovia ma upozorňovali, že mám byť ustavične v strehu a ukázali mi zbrane, ktoré počas dlhých rokov zobrali väzňom. Boli to zbrane vyrobené napríklad zo zubných kefiek, žiletiek atď. Ja som však mal istotu, že Boh ma stráži a nebál som sa. Pravidelne som sa stretával s niekoľkými mužmi, modlieval sa s nimi a priniesol som im dobrú správu o Ježišovi Kristovi. Mnohí z nich boli pri počúvaní hlboko pohnutí a ich život sa zmenil.

Asi mesiac po tom, ako som svoj život odovzdal Ježišovi, som pracoval na výrobe drevených schodov.

Niektó sa ma spýtal, z akého dreva ich vyrábam. Tlmočil som túto otázku svojmu šéfovi a vedel som, že kvôli šetreniu často používal lacnejšie drevo. Šéf mi prikázal, aby som nabudúce, ak sa ma niekto na to opýta povedal, že robíme z mahagónu. Keď som mu povedal, že som teraz kresťanom a nebudem klamať, šéf ma prepustil. Cítil som pokoj, pretože som vedel, že som urobil správnu vec.

Keď som sa prihlásil na nové miesto, pýtali sa ma, prečo som odišiel z predchádzajúceho miesta a ja som im povedal, že som odmietol klamať, pretože som kresťan. Nielenže som prácu dostal, ale nasledujúcich pár hodín som strávil tým, že som mohol vydať svedectvo svojmu novému šéfovi.

Keď som sa vracal domov, cítil som, že Pán mi Hovorí, aby som sa zastavil u Davida a Audrey. Zozačiatku som nechcel ísť, pretože David bol presvedčený ateista a Audrey bola jehovistka. Nutkanie vo mne však pretrvávalo. Pri svojom príchode som si všimol, že na schodoch stoja kufre a pýtal som sa ich, či idú na dovolenku.

„Nie“, informovala ma Audrey, „odchádzam od neho.“ Začal som sa s nimi rozprávať. David ma však prerušil tým, že počul, aký som teraz zbláznený do náboženstva. „Nie, toto je niečo iné“, vysvetľoval som mu. Potom sa Audrey priznala, že sa modlila za to, aby niekto zachránil ich manželstvo. Po chvíli som navrhol, aby si vzali Bibliu a sami sledovali to, čo im rozprávam. Urobili to a ich manželstvo bolo zachránené.

Ježiš Kristus zachránil môj život. Dal do našej rodiny lásku a šťastie. Prijal ma takého aký som bol a to bol naozajstný zázrak. Odpustil mi moju zatrpknutosť a hrišny spôsob života. Ježišom sa zmenil môj celý život.

Dennis Squire je tesár, spoluvlastník dielne a obchodu s drevom a je prezidentom skupiny IZOPE v Bicesteri. Má štyri deti a manželku Sue.

Pokračovanie z 12.strany Peniaze a moc nestačili Ramez El Masarany

Mojich 70 dní vo väzení mi pripomínalo 70 dní zajatia izraelského národa v Babilone.

Krátko predtým ako som odišiel do väzenia, som bol pri modlitbe s bratom pokrstený Svätým Duchom. Bolo to, ako keby som bol pokrstený mocou. Bol to Boh, ktorý ma niesol v tomto ťažkom období. Dal mi silu, aby som sa na Neho spoliehal. Moja cela sa stala miestom stretávania pre väzňov a čítal som im tam z Božieho slova.

Po prežití tejto skúšky pre mňa obchodovanie nebolo už také dôležité. Napriek tomu, že som mal v obchode miliónový obrat, sústredil som sa na hlásanie dobrej zvesti o Ježišovi Kristovi tým, ktorí to potrebovali. Vstúpil som do skupiny IZOPE v Káhire. Začali sme pôsobiť medzi obchodníkmi, mali sme veľa požehnaných stretnutí, na ktorých mnohí odovzdali svoj život Kristovi. Stretli sme sa s niektorými z najvplyvnejších egyptských obchodníkov, ktorí by za normálnych okolností nikdy do kostola ani nevošli; boli však ochotní počúvať skúsenosti druhých obchodníkov. Mnohí z nich odovzdali svoj život Pánu Ježišovi.

Odporúčam zo srdca, aby ste aj vy prijali Ježiša. Boh je dobrý. Odkedy som Ho urobil Pánom a Vládcom svojho života, vrátil mi mnohonásobne aj všetky peniaze, ktoré som v minulosti stratil.

Generál Ramez El Masarany sa teraz zaoberá obchodom s realitami a je členom skupiny IZOPE v Káhire v Egypte. Spolu so svojou manželkou Marianou majú tri dievčatá: Shirley, Carol a Christine.

PREŽIL SOM ELEKTRICKÝ ŠOK O SILE 40 000 VOLTŮV

*Charles W. Moore
York, Pennsylvánia*

Do 22. februára 1968 som bol šoférom na traktore, ktorý prepravoval špeciálne náklady. Tento deň sa začal tak ako zvyčajne, ale jeho ďalší priebeh celkom zmenil môj život.

Keď som začal vykladať z traktora náklad, elektrický kábel, v ktorom bolo 69 000 V, sa spojil s karosériou. Jeho sila sa zredukovala na 40 000 V a ja som dostal asi štyri údery, každý z nich 40 000 V. Všetkých desať pneumatík na traktore explodovalo a bol som zrazený na zem.

Elektrina vošla do tela cez moju ľavú ruku a vyšla ľavou stranou hrudníka cez lopatku, pravú nohu a cez zadok. Stratil som dva prsty na ľavej ruke, jeden prst na pravej, pravú časť pravej nohy a malíček. Počas 51 dní som prekonal šesť operácií, vrátil som sa na mesiac domov a znovu som musel ísť do nemocnice na ďalšiu operáciu.

Naproti miestu na ulici, kde som prežil svoj úraz, žila istá kresťanská rodina. V to ráno, keď sa mi to stalo, boli „náhodou“ doma. Keď počuli hrozný zvuk, ktorý vydávala elektrina, pozreli sa z okna a naskytl sa im hrozný pohľad na muža, ktorého elektrina nemilosrdne natriasala.

Táto rodina ma zachránila. Manžel, Harry, volal na svoju manželku, aby zavolala záchranku a bežal ku mne. Pretože najbližšia búdka nefungovala, musela hľadať ďalšiu, ktorá bola vzdialená asi pol kilometra. Silný hluk a blýskanie privolali aj Harryho dcéru Debbie, ktorá vybehla z domu aj so svojím manželom Davym.

Len Boh vie, ako som mohol prežiť také vysoké napätie. Ležal som bezmocne na zemi. Harry na mňa volal: „Chcem ti pomôcť, ale lez von, vylez!“

Krst Svätým Duchom

Niektoré príbehy uverejnené v tomto vydaní časopisu Hlas hovoria o krste Svätým Duchom. Je to biblická skúsenosť, ktorá bola zaslúbená nasledovníkom Ježiša Krista. Jej cieľom je vyzbrojiť veriacich mocou k plneniu Božej vôle. Biblia o tom často hovorí v knihe Skutkov.

Ak máte záujem o ďalšie informácie, obráťte sa na miestnu skupinu IZOPE vo vašej oblasti (pozri stranu 11 a 12).

PREŽIL SOM ELEKTRICKÝ ŠOK O SILE 40 000 VOLTOV

Moje nohy boli paralyzované a ruky úplne nevládne. Liezol som po centimetroch dopredu a volal som pritom na Ježiša, aby mi pomohol liezť aspoň pomocou mojich lakťov.

Keď som vyliezol z elektrického poľa, zahasili oheň na mojej hlave aj na šatách a stiahli zo mňa zhorené zvyšky z vrchného plášťa. Prosil som, aby mi stiahli topánky, ale podarilo sa im to iba s jednou, pretože druhá bola pripečená na kožu. Dave sa za mňa začal modliť.

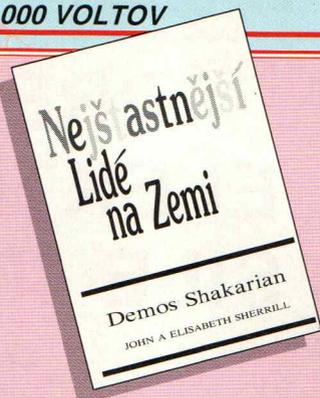
Povedal som im, že som ochromený, nemohol som hýbať nohami. Odpovedali mi: „Nie si ochromený, neboj sa, budeš v poriadku!“ Harry stále na mňa rozprával, aby predišiel možnému šoku.

Krátko predtým ako prišiel lekár, sa do mojich údov vrátil cit. Zrazu som zdvihol ruky aj nohy. Bol som pri plnom vedomí a schopný odpovedať na všetky kladené otázky. Bol to zázrak!

Lekár privolal helikoptéru, aby ma previezla do nemocnice. Snímkovanie ukázalo, že som v tele nemal nič zlomené. Až potom ma previezli na oddelenie pre spáleniny.

Po mojej prvej operácii manželke povedali, že v nemocnici budem 5 až 7 mesiacov. Po dvoch týždňoch intenzívnej starostlivosti a vcelku 51 dňoch som bol prepustený do domáceho ošetrovania. Ďalší zázrak!

O deväť mesiacov od môjho úrazu ma lekári poslali do práce na čiastočný úväzok. Povedali mi, že to bude možno trvať ďalšie dva roky, než budem môcť pracovať naplno. Opäť nový zázrak! Počas celej skúšky som mohol prežívať pokoj od Pána Ježiša, ktorý ma uistoval, že Jeho láska a milosť je pre mňa dostatočná. Teraz sa pokúšam pomáhať a povzbudzovať tých, ktorí sa nachádzajú v skúškach a majú vo svojom živote problémy. Iba Boh nám môže darovať vnútornú silu a slobodu. ■

**Táto kniha hovorí
o založení FG BMFI
a je možné si ju
zadovážiť
v lokálnych
skupinách.**

Ďalšie informácie môžete dostať:

BRATISLAVA

Bohuslav Kremský
Úžiny 8, 83106 Bratislava
Tel. 07/285018

Ing. Peter Lacho
Svätoplukova 53, 90301 Senec
Tel. 07/924044

BRNO

Emil Knorek
Svatopluka Čecha 100
61200 Brno

PRAHA

2/20.57.97
2/859.04.45

OSTRAVA

Venc Miroslav
Smirnovova 15
70400 Ostrava

Drahý čitateľ: Možno, že pri čítaní tohto vydania časopisu Hlas si sa aj ty zamýšľal nad tým, či môžeš aj ty poznať osobne Boha a mať Jeho pokoj vo svojom srdci. Ježiš povedal, že ak chceme spoznať Boha, ktorý je Duch, musí sa náš ľudský duch znovu narodiť. Ak to chceš osobne prežiť, mal by si:

1. Uznať pred Bohom, že si žil sebeckým životom a že si hrešil tým, že On nebol Pánom tvojho života a tým si sa od Neho oddelil. „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej“ Rim 3,23.

2. Vyznať svoje hriechy, obrátiť sa k Nemu, prosiť o Jeho odpustenie, pomoc pre taký život, s ktorým by bol On spokojný. „Ak sa nebudete kajať, všetci podobne zahyniete“ Lk 13,3.

3. Uveriť tomu, že Ježiš je Boží Syn a tým, že zomrel na kríži, zobral na seba tvoje hriechy preto, aby ti Boh odpustil. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život“ Jn 3,16.

4. Vyznať Bohu, že teraz robíš Ježiša Spasiteľom a Pánom svojho života. „Ak ústami vyznávaš Ježiša Krista a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený“ Rim 10,9.

Ak si po dôkladnom zväžení texty z Písma vzťahol na seba a chceš urobiť tento dôležitý krok, modli sa nahlas túto modlitbu: „Drahý Bože, viem, že som hriešnik a zahyniem. Vo svojom srdci verím, že Ježiš, Tvoj Syn, zomrel za všetkých hriešnikov, i za mňa a vylial svoju krv, aby očistil moje hriechy. Vyznávam, že Ježiš je Spasiteľom a Pánom môjho života a ďakujem za dar večného života. Verím, že mi pomôžeš žiť k Tvojej spokojnosti.

Nespoliehaj sa na to, že tvoje pocity sú dôkazom tvojho prijatia u Boha. City sú nestále a tvoj nový vzťah k Bohu je založený na Jeho zasľúbeniach (Rim 10,13). Nehanbi sa a povedz iným o svojom vzťahu k Ježišovi (Mt 10,32). Denne sa modli a čítaj Bibliu (1Pt 2,2; Ž 37,4; Rim 8,14).

Ak si spravil toto najdôležitejšie rozhodnutie svojho života, prosíme, napíš nám, aby sme ti mohli poslať ďalšie informácie. Vyplň a pošli pripojený kupón.

MEDZINÁRODNÉ SPOLOČENSTVO PODNIKATEĽOV S PLNÝM EVANJELIOM

Týmto Vás informujem o mojom rozhodnutí nasledovať Ježiša Krista. Prosím Vás, aby ste mi poslali brožúrku „Prijali Krista.“

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie o tomto spoločenstve.

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie týkajúcej sa členstva v tomto spoločenstve.

Meno, adresa (tlačeným písmo).

HLAS

číslo 922

Toto je jedno z vydaní európskeho časopisu HLAS, ktorý vychádza v 17 rečiach a je vydávaný medzinárodnou kanceláriou FGBMF: 30 Mechelse Steenweg, B-3000 Leuven, Belgium. Tel: (016) 20.79.44 Telefax (016)20.79.31.

Redaktor: Blair Scott. **Asistent:** Donato Anzalone. **Umelecká spolupráca:** Paul Goodwin. **Layout:** Convertex. **Redaktor USA:** Jerry Jensen. **Redaktor Juž. Pacifiku:** Mark Raffills. **Redaktor Ázie:** C.K. Lee. **CSLOV922**.

MEDZINÁRODNÉ SPOLOČEN- STVO PODNIKATEĽOV S PLNÝM EVANJELIOM

- Týmto Vás informujem o mojom rozhodnutí nasledovať Ježiša Krista. Prosím Vás, aby ste mi poslali brožúrku „Prijali Krista.“
- Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie o tomto spoločenstve.
- Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie týkajúcej sa členstva v tomto spoločenstve.

Meno, adresa (tlačeným písmom):

_____

_____

_____

_____

TOTO VYDANIE

KRÍZA V RODINE

Ako má človek reagovať, keď ho tí, ktorých najviac miluje, zradia? Zvyčajne sú to tí, ktorí nás dokážu najviac zraniť — alebo my ich. Znamená to, že nemáme naplno milovať, či mať vrúcne vzájomné vzťahy? A čo deti? Oplatí sa milovať, učiť a vychovávať ich? Čo robiť so sklamaním, ktoré nám často spôsobujú? Čomu ich vlastne máme učiť v týchto ťažkých časoch? Zdá sa, že kríza v rodine je normálnym zjavom v dnešnej dobe. Kam sa máme obrátiť o pomoc, kde je pre nás nádej?

Dennis Squire sa rozhodol, že sa obrní do budúcnosti proti sklamaniu. Aj Maurice Zegarski mal rodinné problémy, ktoré mali pôvod v jeho alkoholizme. Atmosféra v dome bola neznesiteľná a zdalo sa, že nie je iné riešenie ako rozvod.

Kríza v rodine
Dennis Squire
strana 13

Alkoholizmus
a rakovina
Maurice Zegarski
strana 2

Prežil som elektrický
šok o sile 40 000 voltov
Charles W. Moore
strana 17

Nové dobrodružstvo
Hansueli Hofer
strana 6

**Internacionálne
združenie obchodníkov
plného evanjelia**

Ďalšie informácie získate na adrese:

Kde sa máme obrátiť, ak sa zdá, že naše vzťahy s ľuďmi sa už nedajú napraviť? Aj dnes je riešenie pre krízu v rodine. Dennis aj Maurice v tomto časopise hovoria o tom, ako sa zmenil ich život. Ak si chcete objednať viac čísiel časopisu Hlas pre svojich priateľov, pozrite sa na stranu 18.

Nedovoľte, aby sa tento časopis stratil... Darujte ho svojmu priateľovi.